

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 281/04-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ioana Kornelija Komanického, B., ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 303/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ioana Kornelija Komanického o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2004 doručená sťažnosť Ioana Kornelija Komanického, B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej

len „listina“) Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 303/03.

Porušenie svojich označených práv vidí sťažovateľ v tom, že ešte 18. marca 2003 podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 C 15/01 z 11. februára 2003, na základe ktorého tento prvostupňový súd zamietol jeho žalobu o ochranu vlastníckeho práva z 9. januára 2001. Predmetné odvolanie doplnil o uvedenie dôvodov listom z 20. marca 2003. Sťažovateľ tvrdí, že napriek jednoduchosti a bežnosti prejednávanej veci odvolací súd ani po viac ako jednom roku nedokázal o nej meritórne rozhodnúť.

Z uvedeného dôvodu sťažovateľ už 24. marca 2003 zaslal predsedovi krajského súdu sťažnosť na sudcov krajského súdu a predsedu okresného súdu, lebo je toho názoru, že jeho kauzy riešia zdĺhavo a nezodpovedne.

Sťažovateľ v tejto súvislosti žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 38 ods. 2 listiny postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 303/03, prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40 000 Sk a náhradu trov konania vo výške 8 800 Sk.

II.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či má náležitosti predpísané v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 140/03).

V okolnostiach prípadu ústavný súd zo sťažnosti sťažovateľa a z vyžiadaného spisového materiálu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 3 C 15/01 zistil, že sťažovateľ podal okresnému súdu 9. januára 2001 žalobu o ochranu proti neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva proti odporcovi mestu Bardejov (ďalej len „odporca“), v ktorej sa domáha uvedenia svojho pozemku do pôvodného stavu po zásahu (vykopaní priekopy) zo strany odporcu.

Postup okresného súdu v konaní sp. zn. 3 C 15/01 v období od podania žaloby, keď okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku (listom z 23. januára 2001), vyzval sťažovateľa na predloženie potvrdení o príjme za účelom oslobodenia od súdnych poplatkov (listom z 18. mája 2001), doručoval žalobu odporcovi na vyjadrenie (18. mája 2001) a tento sa k žalobe vyjadril (30. mája 2001), vyžiadal písomnú dokumentáciu týkajúcu sa sťažovateľa od spoločnosti AGRO, s. r. o., B. N. V. (listom zo 14. septembra 2001), uznesením zo 7. novembra 2001 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, vyzval sťažovateľa na predloženie listinných dôkazov a úpravu návrhu (listom zo 7. novembra 2001 a z 3. decembra 2001), vyzval prístupujúcu účastníčku konania – manželku sťažovateľa na oznámenie jej súhlasu so vstupom do konania na strane žalobcu (listom zo 4. januára 2002), uznesením zo 14. februára 2002 pripustil vstup M. K. do konania na strane žalobcu, plynulo smeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa (rozhodnutiu vo veci).

O odvolaní sťažovateľa voči predmetnému uzneseniu o pripustení účastníka konania z 27. februára 2002 rozhodol odvolací krajský súd 30. augusta 2002 tak, že zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na pojednávaní 11. februára 2003 rozhodol vo veci tak, že žalobu sťažovateľa zamietol.

Voči predmetnému rozsudku podal sťažovateľ 18. marca 2003 odvolanie, ktoré 21. marca 2003 doplnil o dôvody odvolania. Okresný súd následne vyzval sťažovateľa o predloženie ešte jedného vyhotovenia odvolania (listom z 26. marca 2003) a taktiež ho vyzval na predloženie potvrdenia o jeho tvrdenej práceneschopnosti (listom z 31. marca 2003).

Krajskému súdu ako odvolaciemu súdu bol spisový materiál doručený 10. júla 2003 a bol doplnený zo strany okresného súdu o vyjadrenie odporcu 28. júla 2003. Krajský súd 4. mája 2004 nariadil pojednávanie o odvolaní sťažovateľa na 7. jún 2004. Listom doručeným krajskému súdu 4. júna 2004 sťažovateľ oznámil, že sa nariadeného pojednávania nezúčastní okrem iného aj zo stále pretrvávajúcich zdravotných dôvodov, o ktorých mal vedomosť aj okresný súd. Krajský súd na pojednávaní 7. júna 2004 uznesením sp. zn. 4 Co 303/03 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresnému súdu bolo uvedené uznesenie doručené 13. júla 2004.

III.

Ústavný súd pri skúmaní, či v okolnostiach prípadu došlo k porušeniu sťažovateľom označených ústavných práv, neposudzoval celé konanie vo veci sťažovateľa vedené na okresnom súde, pretože sťažovateľ sa svojím návrhom obmedzil len na postup krajského súdu v predmetnej veci v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 303/03. Keďže v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania (okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone – čo nie je tento prípad),

ústavný súd v uvedenom rozsahu vec ďalej skúmal a rozhodol v nej (teda len postup a rozhodovanie krajského súdu v konaní sp. zn. 4 Co 303/03).

Ústavný súd v predmetnej veci konštatuje, že v okolnostiach prípadu celková doba odvolacieho konania krajského súdu bola primeraná (10 mesiacov). Hoci v čase podania sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu (11. mája 2004) o jeho odvolaní nebolo krajským súdom ešte rozhodnuté, 7. mája 2004 sťažovateľ už mal vedomosť (mal doručené predvolanie) o vytýčenom pojednávaní na krajskom súde na 7. jún 2004. Na tomto pojednávaní krajský súd aj rozhodol v prospech sťažovateľa, keď zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Práceschopnosť sťažovateľa a s tým súvisiace ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní okresného súdu krajský súd považoval za hlavný dôvod porušenia jeho procesných práv v prvostupňovom konaní, keď mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a pre ktorý nemohol napadnutý rozsudok okresného súdu kvalifikovať ako správny.

Pretrvávajúce zdravotné problémy sťažovateľa, o ktorých sa krajský súd dozvedel zo spisu, ako aj z listu, ktorý mu sťažovateľ doručil 4. júna 2004 (že sa aj v tomto prípade nezúčastní pojednávania), bol aj dôvodom, prečo krajský súd rozhodol s určitým časovým odstupom. Táto skutočnosť na strane sťažovateľa tak bránila krajskému súdu odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v uvedených článkoch ústavy a dohovoru (napr. I. ÚS 27/02). Túto okolnosť nemožno v žiadnom prípade prenášať na konajúci všeobecný súd, ani mu vyčítať, že vo veci nekonal, resp. konal s priet'ahmi. V tejto súvislosti ústavný súd už judikoval: „Dĺžku trvania súdneho konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných priet'ahov v súdnom konaní“ (II. ÚS 41/02).

Primeranú dobu potrebnú na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa v okolnostiach prípadu preto nemožno pričítať na vrub krajskému súdu a neznamená vznik zbytočných priet'ahov v konaní, ktoré by mohli zasiahnuť do sťažovateľových označených ústavných práv.

Navyše, ústavný súd pritom vychádzal zo svojej stabilnej judikatúry, podľa ktorej súčasťou hodnotenia zbytočných priesťahov v konaní je aj posudzovanie povahy veci (II. ÚS 52/99, II. ÚS 32/02). Tú v okolnostiach prípadu (uviedenie pozemku sťažovateľa do pôvodného stavu) nepovažoval za takú, aká si vyžaduje mimoriadny ohľad a starostlivosť súdu, ako sú napr. nároky týkajúce sa maloletých, väzobné veci, pracovnoprávne, dotýkajúce sa existenčných záujmov sťažovateľa.

Preto je sťažovateľova sťažnosť zjavne neopodstatnená. Zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti nemožno odstrániť. Preto ústavný súd nevyzval sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu ani sa nezaoberal jeho ďalšími návrhmi uvedenými v sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2004